

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 21. ledna 2021 **odvolání obžalovaného Pavla B., nar. xxx,**

podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 10. 2020, sp. zn. 19 T 121/2020, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **se v napadeném rozsudku zrušuje pouze výrok o trestu zákazu činnosti.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 byl obžalovaný Pavel B. uznán vinným přčinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že dne 8. 7. 2020 kolem 18:25 hodin, v Praze 5, po Rozvadovské spojce ve směru k D0, řídil motorové vozidlo tovární značky Fiat Punto, registrační značky xxx, přesto, že mu byly trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 30 T 50/2018 ze dne 7. 6. 2018, který nabyl právní moci dne 23. 8. 2018, trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 6 T 102/2019 ze dne 23. 9. 2019, který nabyl právní moci dne 10. 10. 2019, a trestním příkazem Okresního soudu v Berouně sp. zn. 2 T 150/2019 ze dne 19. 11. 2019, který nabyl právní moci dne 6. 12. 2019, uloženy mimo jiné tresty zákazů činnosti – řízení motorových vozidel celkem do 1. 5. 2025, čehož si byl vědom.
2. Za to byl odsouzen podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odstavce 1 tr. zákoníku byl dále obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce trvání 12 měsíců.
3. **Proti tomuto rozsudku podal řádně a včas odvolání obžalovaný.** Ve svém odvolání rozsudek napadá ve výroku o trestu. Obžalovaný nesouhlasí s tím, že mu byl uložen trest odnětí svobody jako nepodmíněný se zařazením do věznice s ostrahou. Skutková zjištění obžalovaný nepopírá, nepochybuje. Doznává rovněž i tu skutečnost, že věděl, že řídil motorové vozidlo přes uložené tresty zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu. Popsal, stejně jako v hlavním líčení, důvody, pro které se rozhodl vozidlo řídit. Bylo tomu z důvodu obav ze ztráty zaměstnání. Je v současné době v evidenci na Úřadu práce, nepobírá podporu v nezaměstnanosti a je žadatelem o příspěvek v hmotné nouzi. Pečuje o družku, která je rovněž nezaměstnaná, nepobírá podporu v nezaměstnanosti, navíc trpí zdravotními (psychickými) problémy. Pokorně žádá, aby mohl prokázat, že se napravil, pracuje na tom, dříve uložené obecně prospěšné práce, jak to jde, vykonává, všude se dopravuje na kole.
4. Navrhl, aby mu odvolací uložil podmíněný trest odnětí svobody.
5. **Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadených výroků rozsudku, jakož i správnost**

postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž přihlížel i k případným vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, pokud mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Odvolací soud shledal, že odvolání není důvodné.

6. Pokud jde o řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, odvolací soud se přesvědčil, že v řízení nebyly zjištěny vady, které by mohly mít vliv na správnost či zákonnost rozhodnutí a které by samy o sobě vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí. V hlavním líčení byla dodržena všechna zákonná ustanovení, včetně těch, která mají zabezpečit právo obviněného/obžalovaného na obhajobu, a která zajišťují zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nalézací soud provedl všechny dostupné důkazy v rozsahu potřebném pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu. Soud I. stupně v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu provedené důkazy vyhodnotil. Odvolací soud neshledává ničeho, co by soudu I. stupně mohl vytknout v souvislosti s vyhodnocením provedených důkazů.
7. Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí. V tomto směru lze konstatovat, že soud I. stupně dostal svému úkolu a dokazování v potřebném rozsahu provedl.
8. Podle § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
9. Co se týče skutkových zjištění, jsou zcela správná a odpovídají provedenému dokazování, nebyla zjištěna vada řízení, pro kterou by bylo nutno napadený rozsudek zrušit. Své skutkové závěry soud I. stupně postavil na provedených důkazech.
10. Správnou tak byla shledána i soudem I. stupně použitá právní kvalifikace, ta je i odpovídajícím způsobem odůvodněna, přičemž odvolací soud se s takto použitou právní kvalifikací plně ztotožňuje.
11. Správným byl shledán rovněž i výrok o trestu odnětí svobody a o způsobu jeho výkonu. Výrok je odpovídajícím způsobem odůvodněn, odvolací soud s argumentací rozvedenou v napadeném rozsudku může souhlasit. Obžalovaný je speciálním recidivistou, což vyplývá z jeho trestní minulosti, jak je zřejmá z opisu rejstříku trestů, tak i z ve spise založených předchozích rozhodnutí.
12. Trestním příkazem Okresního soudu v Berouně ze dne 29. 3. 2018, č. j. 8 T 30/2018-39, v právní moci dne 1. 5. 2018, byl obžalovaný uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, který spáchal tím, že řídil motorové vozidlo, ač mu tato činnost byla zakázána, za což byl odsouzen vedle peněžitého trestu též k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu jednoho roku.
13. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 7. 6. 2018, č. j. 30 T 50/2018-85, který nabyl právní moci dne 1. 5. 2018, byl obžalovaný uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, který spáchal tím, že řídil motorové vozidlo, ač mu tato činnost byla zakázána, a dále přečinem ohrožení pod vlivem

návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, za což byl odsouzen k souhrnnému trestu (ve vztahu k trestnímu příkazu Okresního soudu v Berouně ze dne 29. 3. 2018, č. j. 8 T 30/2018-39) odnětí svobody v délce trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 30 měsíců, načež byla zkušební doba prodloužena o dva roky a nad obžalovaným byl vysloven dohled. Dále byl obžalovanému uložen trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 36 měsíců.

14. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 23. 9. 2019, sp. zn. 6 T 102/2019, v právní moci dne 10. 10. 2019, byl obžalovaný uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, který spáchal tím, že řídil motorové vozidlo, ač mu tato činnost byla zakázána, za což byl odsouzen vedle trestu obecně prospěšných prací též k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 měsíců.
15. Trestním příkazem Okresního soudu v Berouně ze dne 19. 11. 2019, č. j. 2 T 150/2019-99, v právní moci dne 6. 12. 2019, byl obžalovaný uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, který spáchal tím, že řídil motorové vozidlo, ač mu tato činnost byla zakázána, za což byl odsouzen vedle peněžitého trestu též k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou let.
16. Z výpisu z evidenční karty řidiče na čl. 41 a z doplněného – aktuálního výpisu z evidenční karty řidiče ze dne 19. 1. 2021 vyplývá, že obžalovaný byl naposledy postížen sankcí – v rámci přestupkového řízení před Magistrátem hl. m. Prahy, pod sp.zn. MHMP 16851760/2020/Špa, mu byla uložena pokuta ve výši 40 000 Kč, dále mu byl vysloven zákaz řízení motorových vozidel pro všechny skupiny od 19. 11. 2020 do 19. 7. 2022 (20 měsíců), rozhodnutí nabylo právní moci 19. 11. 2020. V rámci všech již dříve uložených trestů zákazu činnosti či sankce zákazu činnosti – zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu – tak má obžalovaný vysloven zákaz činnosti od 25. 8. 2017 až do 1. 5. 2025.
17. Toto rozhodnutí ve vztahu k nyní projednávané trestní věci netvoří překážku věci pravomocně rozhodnuté – překážku rei iudicatae. Jedná se o postih za odlišné jednání, než které je předmětem tohoto trestního řízení.
18. Pokud tedy nalézací soud obžalovanému již uložil trest odnětí svobody nepodmíněný, rozhodně nepochybil. Jak je zřejmé z výše uvedeného, obžalovaný si nevzal k srdci dobrodiní soudů a přes poskytnuté šance (dokonce i ve formě ponechání podmíněného odsouzení v platnosti za současného prodloužení zkušební doby) nerespektoval dříve mu uložené tresty zákazu činnosti. Snad by bylo možno polemizovat s dříve uloženým trestem zákazu činnosti (zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu) v případě odsouzení Obvodním soudem pro Prahu 4 ze dne 23. 9. 2019, sp.zn. 6 T 102/2019, kterým odsouzen pouze za přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a podle odvolacího soudu je ukládání trestu zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu nesprávné (k tomu viz poznámka níže). Jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody již skutečně v úvahu nepřicházel. Trest v trvání 4 měsíců odnětí svobody není rozhodně trestem nepřiměřeně přísným ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu. Správným byl shledán i výrok o zařazení obžalovaného pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
19. Odvolací soud se však nemohl ztotožnit s uložením trestu zákazu činnosti, který obžalovanému byl uložen s odkazem na konstatování, že se trestné činnosti (maření výkonu úředního rozhodnutí) dopustil v souvislosti s výkonem (nyní napadeným rozsudkem zakazované) činnosti. Jak bylo naznačeno již výše, odvolací soud nesdílí názor, že v případě ukládání trestu za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku spočívajícího v porušování zákazu řízení motorových vozidel, lze (a je vhodné) ukládat trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Podle názoru odvolacího soudu

nejsou pro ukládání takového trestu v podobných případech splněny podmínky. V daném případě ukládání trestu zákazu činnosti zcela postrádá smysl, navíc ukládání takového trestu ostatně vůbec neodpovídá zákonným podmínkám, za kterých ukládání takového trestu přichází v úvahu. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku soud může uložit trest zákazu činnosti na jeden rok až deset let, dopustil-li se pachatel trestného činu v souvislosti s touto činností. K tomu lze odkázat na komentář k trestnímu zákoníku: „Podmínkou uložení trestu zákazu činnosti je spáchání trestného činu v souvislosti s touto činností, a to jak v případě, kdy se trest zákazu činnosti ukládá jako samostatný (§ 73 odst. 2), tak v případě jeho uložení vedle jiného druhu trestu. Souvislost spáchaného trestného činu s činností, která má být zakázána, zároveň vymezuje obsah tohoto zákazu, tedy druh činnosti, který je předmětem trestu zákazu činnosti. Stejná podmínka platí pro uložení trestu zákazu činnosti trestně odpovědné právnické osobě (§ 20 odst. 1 TOPO).“ „Souvislost spáchaného trestného činu s činností, která může být zakázána, musí být užší, přímá, bezprostřední (srov. přiměřeně R 9/1964, R 42/1967, R 13/1969 a R 5/1980), i když činnost, kterou lze zakázat, nemusí být znakem objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu. Souvislost v tomto smyslu bude dána především v případě, kdy byl trestný čin spáchán přímo při výkonu určité činnosti. Postačí ovšem, jestliže tato činnost poskytla pachateli příležitost ke spáchání trestného činu (srov. R 26/2007III.) nebo pokud alespoň usnadnila spáchání trestného činu. Tak např. zneužívá-li pachatel svého řídičského oprávnění a řídičské dovednosti k páčání trestné činnosti proti cizímu majetku, kterou si takovým způsobem usnadňuje, je třeba zvýšit účinnost trestu zpravidla též uložení trestu zákazu činnosti ve formě zákazu řízení motorových vozidel (srov. R 6/1980 a R 35/1997). Podobný závěr platí, pokud si pachatel výrazně usnadnil spáchání bytové krádeže použitím motorového vozidla, které sám řídil (srov. R 35/1987, s. 200).“¹ Podle odvolacího soudu tak nelze mít za to, že by byla splněna podmínka výše rozvedená. Obžalovaný svým jednáním „toliko“ mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla zakázána, nikoliv že by vykonával činnost, k níž je třeba zvláštních povolení či vlastností. A právě proto je takové jednání kvalifikováno jako přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

20. S ohledem na výše uvedenou argumentaci tak odvolací soud shledal uložení takového trestu nepřiměřeným.
21. **Proto byl napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu zrušen pouze ve výroku, jímž byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti.** V ostatních výrocích tak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustný další řádný opravný prostředek. Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. řádu). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. řádu). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. řádu). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je

¹ Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, II. Podmínky pro uložení trestu zákazu činnosti a jeho výměra, 2. Souvislost trestného činu se zakazovanou činností, poznámka 3, s. 929-947

rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 21. ledna 2021

JUDr. Pavel Benda, v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Rajčová.